

ską i dalekowschodnią. Komisja Europejska finansująca badania naukowe preferuje te projekty, które łączą pracę badawczą z przemysłem wysokich technologii oraz edukacją, projekty, które bardzo wyraźnie wskazują na praktyczne zastosowania. Naukowców zachęca się do tworzenia zespołów międzynarodowych, a konsorcja tworzone z przedstawicieli instytucji naukowych i gospodarki zabiegają o środki na budowanie parków i centrów technologicznych.

Dużą bolączką wielu krajów europejskich i przeszkodą w budowaniu społeczeństwa wiedzy jest zbyt mała liczba studentów i absolwentów nauk matematycznych, przyrodniczych i technicznych, inżynierów, automatyków, genetyków i chemików, biotechnologów, którzy mogliby pracować w sektorze badań i przemysłach wysokich technologii. Jednym z mechanizmów, który ma zachęcać młodzież do kształcenia się na kierunkach przyrodniczych, matematycznych i inżynierskich będzie od bieżącego roku wypłacanie wyższych stypendiów (1000 zł miesięcznie przez 9 miesięcy) dla kilkudziesięciu najlepszych studentów kierunków zamawianych przez państwo w każdej z uczelni realizujących kształcenie na tych kierunkach. W naszej uczelni kierunkami zamawianymi są: elektrotechnika, inżynieria biomedyczna, inżynieria środowiska oraz mechanika i budowa maszyn.

Innym mechanizmem, który ma posłużyć budowaniu społeczeństwa wiedzy – może mniej przyjemnym niż stypendia – będzie powrót matematyki jako przedmiotu obowiązkowego na egzaminie maturalnym. Aby móc studiować nauki techniczne, w dobrym stopniu trzeba opanować podstawy matematyki i fizyki.

2. Wiedza zdobywana z motywacji czysto poznawczej

Czy wszystkie badania naukowe prowadzone obecnie w instytutach naukowych, w uniwersytetach zorientowane są na uzyskiwanie wiedzy dającej się zastosować praktycznie? A co z poznawaniem świata wynikającym z motywów czysto poznawczych? Z chęci zrozumienia mechanizmów funkcjonowania różnych obszarów rzeczywistości? Na szczęście, takie badania, po zdobyciu na nie środków finansowych też udaje się realizować. Największy i bardzo kosztowny projekt badawczy ostatnich lat, inauguracja którego miała miejsce 10 września 2008 r. – powstał jako projekt motywowany czysto poznawczo. Wielki zderzacz hadronów (LHC – Large Hadron Collider) w ośrodku badań jądrowych CERN pod Genewą, to projekt, którego pomysł zrodził się przeszło 20 lat temu, przy jego realizacji pracowało i pracuje 5 - 6 tys. naukowców z 50 krajów, a wybudowanie podziemnego tunelu i wszystkich urządzeń do eksperymentu kosztowało ok. 10 mld \$. (Dla porównania roczny budżet Uniwersytetu Harvarda – jednego z najlepszych uniwersytetów na świecie, z którym związanych było 40 laureatów naukowych nagród Nobla, zatrudniającego przeszło 10 tys. naukowców, nauczających 18 tys. studentów to niecałe 3 mld \$ (2,8). Czyli za pieniądze przeznaczone na LHC Harvard mógłby się utrzymać przez przeszło 3,5 roku. A wiecie Państwo na ile lat wystarczyłoby tych pieniędzy Uniwersytetowi Warszawskiemu? UW – najlepszy polski uniwersytet – kształcający około 40 tys. studentów mógłby utrzymać się za tę samą kwotę przez lat 30, ponieważ jego roczny budżet wynosi zaledwie 10 % budżetu Uniwersytetu Harvarda.

Fizycy mają nadzieję, iż wyniki badania zderzeń wiązek protonów pozwolą udzielić odpowiedzi na wiele nurtujących ich pytań dotyczących budowy materii, wyjaśnić zagadkę antymaterii, chcą się przekonać czy wyniki eksperymentu potwierdzą istnienie cząstki Higg-

sa, istnienie której zakłada Model Standardowy, opisujący najbardziej podstawowe siły przyrody. Ale jak mówi Dyrektor Instytutu Problemów Jądrowych w Świerku dr hab. Grzegorz Wrochna: nieznanie cząstki Higgsa w zderzaczach hadronów będzie bardziej przełomowym odkryciem niż jej znalezienie, bo będzie oznaczało że obecna teoria budowy materii jest fałszywą i że trzeba będzie w jej miejsce budować inną. W badaniu pod Genewą fizycy mają nadzieję, że uda się im odkryć nowe cząstki elementarne, zupełnie nowego rodzaju, przewidywane przez modele konkurencyjne do Modelu Standardowego. A najciekawsze będzie odkrycie cząstek czy zjawisk, których żaden z modeli proponowanych dziś przez teoretyków nie przewiduje (GW, 1.09.2008, s. 23). Fizycy zakładają, iż przy projekcie wielkiego zderzacza hadronów będą mieli co robić przez około 20 lat.

Czy przy tego typu badaniach nazywanych podstawowymi czy teoretycznymi nie powstają nowe technologie i praktyczne zastosowania, którymi zainteresowane są współczesne społeczeństwa wiedzy? Jak najbardziej, powstają. Rzecz w tym, że pojawią się one prawdopodobnie za jakieś 50 do 100 lat. Jest na to kilka dowodów:

Badania Michaela Faradaya nad elektromagnetyzmem, które doprowadziły do wytwarzania energii elektrycznej miały miejsce w 1831 roku (gdy Polacy leczyli rany po powstaniu listopadowym), a proces elektryfikacji w krajach najbardziej rozwiniętych rozpoczął się w 30 lat później, a w wielu krajach nieuprzemysłowionych dopiero w 100 lat od przełomowego odkrycia.

Zegarki kwarcowe i cyfrowa fotografia to „produkt uboczny” programu Apollo z lat 60. XX w., kiedy to Amerykanie wysłali pierwsze sondy kosmiczne, a potem pierwszego człowieka na księżyc.

3. Wątpliwości wyrażane wobec idei budowania społeczeństwa wiedzy

Niektórzy badacze, zwłaszcza młodzi humaniści, zajmujący się analizą problematyki społeczeństwa wiedzy, deklarując nawet zrozumienie dla konieczności konkurowania na globalnym rynku i wynikających stąd priorytetów dla produktywności i innowacyjnej wiedzy, zwracają uwagę, aby nie rezygnować z badań o charakterze czysto poznawczym i niekomercyjnym (Małgorzata Dąbrowa-Szeffler). To, jak pokazuje przykład z CERN pod Genewą niekiedy się udaje. Wskazują przy tym, że niekomercyjna wiedza naukowa odgrywa inspirującą rolę dla innych badań i przyczynia się do powiększania globalnych zasobów wiedzy. Wyrażają też zaniepokojenie (np. Ewa Chmielecka) wobec uczynienia z rozwoju gospodarczego i technologicznego celu samego w sobie. Ich zdaniem prowadzić to może do odrodzenia się technokratyzmu i nadmiernego rozwoju menedżeryzmu, a jednocześnie do zapomnienia jednej z najważniejszych składowych kultury europejskiej – refleksji humanistycznej, która dzięki krytycyzmowi i odwadze w stawianiu pytań i udzielaniu na nie odpowiedzi będzie monitorowała i kwestionowała niebezpieczne ideologie.

Jeszcze inny rodzaj wątpliwości zgłosił młody filozof Ireneusz Witek. Zwrócił uwagę, iż choć pojęcie „społeczeństwo wiedzy” zostało utworzone w latach 80. XX wieku, to jako fenomen istniało od czasów Arystotelesa i Platona, gdyż ludzie zawsze wykorzystywali wiedzę w rozwiązywaniu problemów, z którymi się borykali. Ten młody badacz postawił również pytanie: co jest celem społeczeństwa wiedzy i jakimi środkami ten cel społeczeństwa wiedzy mają zamiar urzeczywistnić? Jeśli celem ma być zdominowanie innych społeczeństw – co zostało zadeklarowane w Strategii Lizbońskiej - to czy

nie jest zasadne mówić raczej o „imperium wiedzy” niż społeczeństwie wiedzy? Ale dodaje również, że dla społeczeństw wychowanych w i dla systemów demokratycznych zaakceptowanie neutralnego lub nawet dodatnio waloryzowanego określenia „społeczeństwo wiedzy” jest łatwiejsze niż zgoda na „imperium wiedzy”. Może warto nad tym się zastanowić.

4. Zadania nauk społecznych i nauk o zdrowiu w dobie społeczeństwa wiedzy

A jakie zadania mają do spełnienia w dobie kształtowania się społeczeństwa wiedzy nauki społeczne i nauki o zdrowiu? Czy prowadzą podobne do prowadzonych przez przedstawicieli nauk przyrodniczych badania? Czy sprawdzają jakieś modele teoretyczne? Czy dostarczają rezultatów dających się praktycznie zastosować?

W obszarze nauk przyrodniczych – w fizyce, biologii, chemii trafność teorii naukowych jest sprawdzana jedynie poprzez badanie empiryczne. O wiele trudniej o takie sprawdzenie w obrębie nauk społecznych. Niektórzy badacze podejmują takie próby, inni rozwijają przede wszystkim teorię, z empirii czerpiąc jedynie ilustracje dla głoszonych tez. Jeszcze inni głoszą twierdzenia mając na ich poparcie jedynie swoje przekonania. Profesor Edward Hajduk określił taką postawę: „Jest tak, bo tak uważam”.

Trwają dyskusje nad statusem wielu teorii z obszaru nauk humanistycznych, czy są one teoriami spełniającymi domniemane kryteria naukowości obowiązujące w naukach typu *science* i czy w ogóle takie kryteria należy wobec nich stosować, czy też koncepcje te są bardziej koncepcjami filozoficznymi, a nawet ideologicznymi.

- Nauki społeczne mają służyć poznawaniu i **rozumieniu** świata ludzkich zachowań, wytworów, istniejących i tworzonych instytucji. Jak pisał Piotr Sztompka wiedza z zakresu socjologii może przydać się do zrozumienia tego o czym z myślą o światłych obywatelach piszą poważne gazety. Część wiedzy socjologicznej i psychologicznej może być zastosowana do rozwiązywania wielu praktycznych problemów – jak skuteczniej nauczać, jak motywować ludzi do pożądanых działań, jak przygotować diagnozę sytuacji, która wymaga zmiany.
- Nauki społeczne pozwalają lepiej zrozumieć wzory zachowań i wytwory innych kultur, z którymi w dobie globalizacji coraz częściej możemy się spotykać; Dla tego też studentów pedagogiki i socjologii naucza się antropologii kulturowej, socjologii kultury.
- Współczesna humanistyka może przyczyniać się rów-

nież do kształtowania racjonalnych i otwartych postaw wobec kontrowersyjnych niekiedy, wypracowanych przez współczesne nauki takie jak genetyka, medycyna czy też współczesne technologie rozwiązań. Mam tu na myśli postawy wobec zapłodnienia *in vitro*, komórek macierzystych czy też żywności zmienianej genetycznie.

Jeśli nawet nie otrzymamy od współczesnej humanistyki jednoznacznej odpowiedzi na pytanie czy obawiać się czy nie obawiać modyfikowanej genetycznie żywności, to trening na zajęciach z filozofii, metodologii badań społecznych pozwoli nam rozważyć jakość stosowanych w dyskusji na ten temat argumentów i wypracować sobie własne zdanie w tej sprawie. Oddzielić argumenty o charakterze racjonalnym, od argumentów nacechowanych jedynie emocjami. Dostrzec w stosowanych w dyskusji argumentach interesy wytwórców lansowanych produktów i sposoby odpierania zarzutów przeciwników.

- Nauki o zdrowiu, korzystając z osiągnięć współczesnej genetyki, mikrobiologii rozpoznają przyczyny wielu chorób i schorzeń, a we współpracy ze współczesną techniką opracowują różne bardzo zaawansowane technologicznie sposoby ich diagnozowania i znajdują skuteczne sposoby ich leczenia;
- Nauki o zdrowiu rekomendują też prozdrowotne style życia, z aktywnością fizyczną, lekkostrawną dietą i poszukiwaniem harmonii między różnorodnymi sferami życia człowieka. Współczesnych kardiologów poza czysto medycznym wykonywaniem swojej profesji nurtuje problem: dlaczego Polacy bardziej podatni są na reklamę różnorodnych produktów konsumpcyjnych, z lekami i paralekami włącznie, a są „odporni” na zmianę stylu życia na bardziej aktywny i prozdrowotny. Może podejmą się odpowiedzieć na to pytanie socjologowie lub pedagodzy.

W kształceniu na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu UZ przygotowuje się studentów do pracy z innymi ludźmi, do różnych form niesienia im pomocy. Wiedza, którą będziecie Państwo zdobywać winna przyczynić się do tego, aby pomoc ta była skuteczna i aby podejmowana przez Was aktywność życiowa – zawodowa i w sferze prywatności – nadawała Waszemu życiu akceptowany – przede wszystkim przez Was samych sens. Zdobywanie wiedzy, wynikające z ciekawości świata, po to aby wiedzieć, może być niezwykle interesującą przygodą intelektualną, przeżycia której wszystkim Państwu życzę.

Na co postawić, czyli jak się promować?

Wyniki ankiet przeprowadzonych wśród kandydatów na studia

W tym roku po raz kolejny Biuro Promocji przeprowadziło badanie skuteczności działań promocyjnych podejmowanych przez Uniwersytet Zielonogórski.

W badaniu udział wzięło 1098 osób – kandydatów na studia. Badanie zostało przeprowadzone w postaci ankiety elektronicznej generowanej automatycznie po wypełnieniu podania na studia w panelu elektronicznej rejestracji kandydatów.

Ankieta była aktywna przez cały okres trwania rekrutacji na studia stacjonarne, czyli do 24 września br.

Chcieliśmy dowiedzieć się, które działania promocyjne zostały najlepiej przyjęte przez młodzież i na czym powinniśmy skoncentrować swoją aktywność w przyszłości. Zamierzaliśmy także sprawdzić, jak wypadła

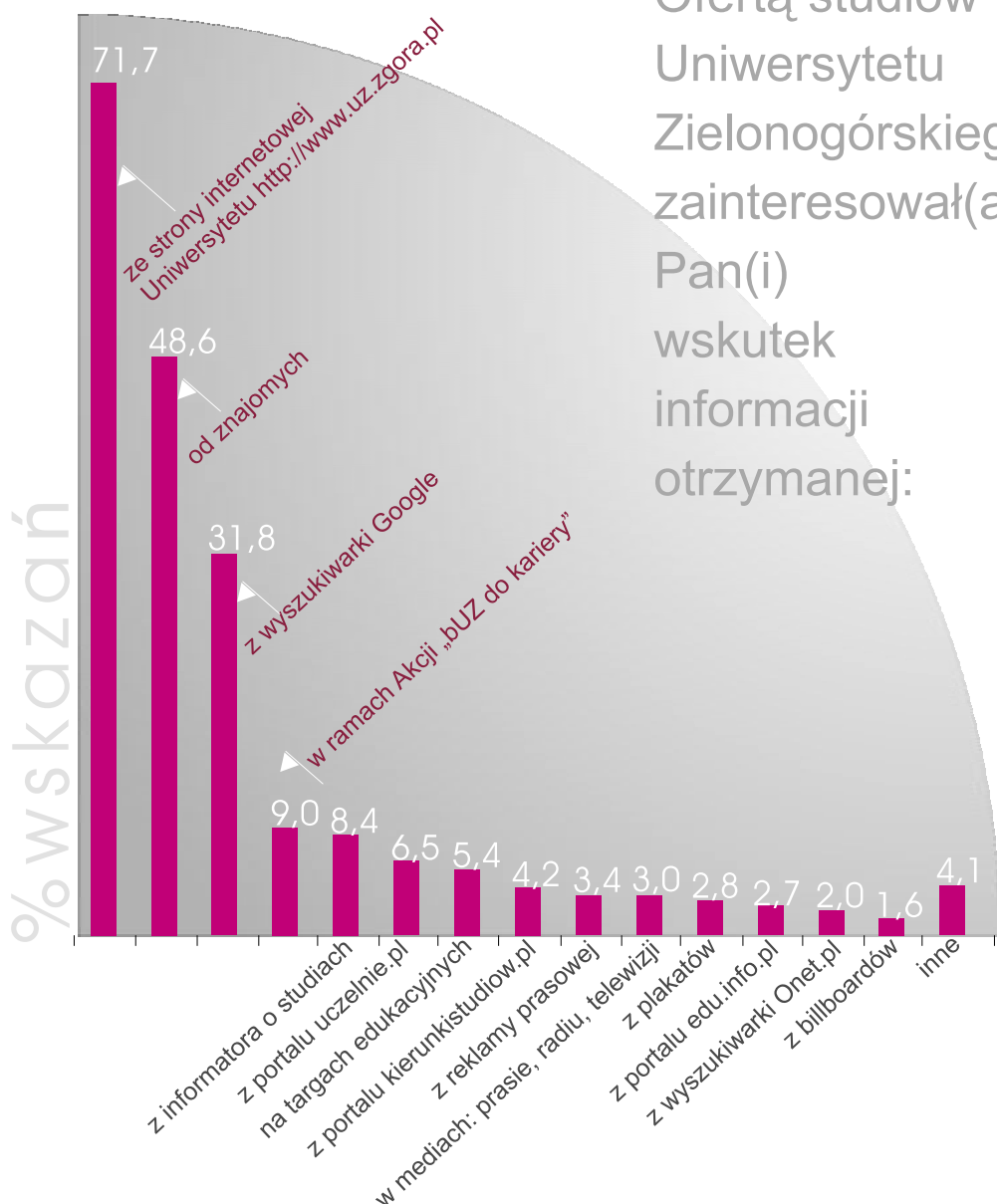
nasza tegoroczna akcja promocyjna „bUZ do kariery” oraz jak respondenci oceniają projekt Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii adresowany właśnie do maturzystów pn. „Zdaj matkę na maxa!”.

Blisko 92 proc. ankietowanych odpowiedziało, że nie miało problemu ze znalezieniem informacji o ofercie edukacyjnej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

71,7 proc. kandydatów składających podanie na UZ wskazuje, że ofertą studiów zainteresowało się wskutek informacji otrzymanej ze strony internetowej Uniwersytetu (www.uz.zgora.pl). Na drugiej pozycji jest informacja otrzymana od znajomych. Na podstawie opinii przyjaciół, znajomych, rodzeństwa decyzje o wyborze uczelni podejmuje aż 48,6 proc. kandydatów.

31,8 proc. respondentów skłoniło się do wyboru kształcenia na naszej uczelni czerpiąc informacje z wyszukiwarki Google. W 9 proc. o sukcesie wyboru studiów na naszej uczelni zdecydowała informacja otrzymana przez kandydatów w ramach akcji „bUZ do kariery”, a 8,4 proc. respondentów zainteresowało się ofertą naszej uczelni poprzez lekturę *Informatora dla kandydatów na studia*. 6,5 proc. ankietowanych wskazało, że po naszą ofertę sięgnęło, gdyż zauważyło prezentację UZ na portalu Uczelnie.pl, a 5,4 proc. kandydatów przyciągnęły do nas targi edukacyjne, w których braliśmy udział.

Pozostałe pozycje stanowiące źródła informacji o UZ, wskazane w ankiecie nie osiągnęły 5 proc.

Ofertą studiów
Uniwersytetu
Zielonogórskiego
zainteresował(a) się
Pan(i)
wskutek
informacji
otrzymanej:

W odpowiedzi na pytanie o to, co w informacji, reklamie dot. UZ wzbudziło zainteresowanie kandydatów, respondenci wymieniali:

- bogata oferta kierunków
- strona internetowa UZ
- informacja jasna i przejrzyste przedstawiona
- prosty przekaz informacji
- atmosfera na UZ
- bardzo dobry opis UZ
- dobre opinie studentów na temat UZ

Odpowiadali także w ten sposób:

- „Zaciekała mnie akcja „bUZ do kariery”. Uważam, że to świetny pomysł na pozyskiwanie nowych studentów...”
- „Promocja UZ bardzo mnie zainteresowała, bo poczułam, że na tej właśnie uczelni mogłabym studiować to, co naprawdę mnie interesuje. Informacje o UZ były dla mnie bardzo ciekawe, ponieważ zostały przedstawione w interesujący dla młodego człowieka sposób (np. „bUZ do kariery”).

W ankiecie pytaliśmy także o pomysły kandydatów, które moglibyśmy wprowadzić w życie planując nowe działania promocyjne uczelni skierowane do młodzieży. Ankietowani podpowiadali m.in. następujące działania:

- billboardy w innych miastach
- ulotki rozdawane przez studentów w centrach mniejszych miejscowości
- promocja prowadzona przez absolwentów
- reklama w radiu
- informacja na stronie internetowej napisana w „ludzkim języku”
- dokładny opis kierunków i programów studiów na stronie internetowej
- ulotki – mini informatory wysyłane do wszystkich maturzystów w woj. lubuskim na ich adres domowy
- informacja zamieszczana w gazetach i czasopismach czytanych przez młodzież
- więcej akcji w szkołach
- promocja w telewizji regionalnej
- informacje na forach i stronach dla młodzieży
- konkretne informacje nt. spraw dotyczących kandydatów umieszczone na jednej witrynie strony www
- poprawić wygląd strony www.

Na pytanie *Czy zetknął(a) się Pan(i) z akcją promocyjną Uniwersytetu Zielonogórskiego „bUZ do kariery”?* 208 osób (co stanowi 18,9 proc. badanych) odpowiedziało „tak”, co oznacza, że prawie 50 proc. osób, które zetknęły się z bUZem złożyło dokumenty na naszą uczelnię. Osoby, które miały okazję uczestniczyć w akcji „bUZ do kariery” oceniły ją średnio na 3,25 pkt. w skali 0-5 pkt., co – mając na względzie typowy dla młodych ludzi stosunek krytyczny do wszelkich działań promocyjnych – w naszym mniemaniu oznacza ocenę naprawdę dobrą. Kandydaci zapytani o to, czy akcja „bUZ do kariery” zainteresowała ich Uniwersytetem Zielonogórskim w prawie 12 proc. odpowiedzieli, że tak.

Budujący jest także wynik odpowiedzi na pytanie *Czy jako student(ka) Uniwersytetu Zielonogórskiego chciał(a)by Pan(i) uczestniczyć w akcjach promocyjnych uczelni, takich jak np. „bUZ do kariery”?* W tym miejscu 32 proc. ankietowanych potwierdziła swoją wolę włączenia się w promocję uczelni.

Kandydaci zapytani o to, co wydało im się najbardziej interesujące w Akcji „bUZ do kariery” odpowiadali:

- pozytywna chęć promocji,
- pomysł na promocję,
- interesujące wypowiedzi i otwartość prowadzących (studentów),
- spotkanie ze studentami,
- warsztaty dziennikarskie,

- entuzjazm studentów, którzy opowiadali o swoich studiach,
- sam kontakt ze studentami, którzy mogą szczerze i otwarcie odpowiedzieć na pytania dotyczące UZe-tu,
- indywidualne podejście do zainteresowanego,
- przystępna forma, cenne praktyczne informacje (jakich nie ma w informatorze) przekazane przez studentów,
- młodzi, interesujące ludzie z ciekawymi pomysłami,
- „Ekipa „bUZ do kariery” bardzo fajnie opisywała uniwersytet i w ogóle ekstra zachęcała ☺ fajnie, fajnie”.

4,7 proc. osób, spośród poddanych badaniu, które odpowiedziały na naszą ankietę, uczestniczyło w kursie wspomagającym przygotowania do matury z matematyki „ZDAJ MATMĘ NA MAKSA”? (co stanowi 52 osoby). Uczestnicy kursu przydzielili projektowi średnio 2,78 pkt. - w skali 0-5 pkt.

Kierunki górą

Z naszego badania przeprowadzonego wśród tegorocznych kandydatów wynika, że bogata oferta kierunków jest najistotniejszym kryterium przy wyborze uczelni.

Uniwersytet Zielonogórski proponuje kandydatom aż 39 kierunków kształcenia. Aż 12 z nich to studia inżynierskie. W ostatnich trzech latach uruchomiono 10 nowych kierunków studiów, w tym 4 techniczne.

Promocja – na co postawić?

Mając na względzie wyniki tegorocznego badania, działania promocyjne Uniwersytetu Zielonogórskiego winny koncentrować się w bieżącym roku akademickim przede wszystkim na opracowaniu jeszcze lepszej **strony internetowej uczelni**. Niedopuszczalne jest zatem pojawianie się nieaktualnych informacji na podstronach witryny UZ. Ponadto wszystkie strony wydziałów i innych jednostek powinny mieć ujednoliconą szatę graficzną oraz nawigację.

Pożądane byłoby także uruchomienie nowej – adresowanej specjalnie do kandydatów na studia – interaktywnej strony www. Na niej powinny znaleźć się wszystkie informacje potrzebne kandydatom, a całość opracowana zgodnie z zasadami ergonomii oraz z uwzględnieniem wieku i preferencji odbiorcy.

Studenci ambasadorami uczelni

Młodzi ludzie dokonujący wyboru uczelni niezmiernie wysoko cenią sobie opinie swoich starszych kolegów i krewnych. Do nich w następnej kolejności powinny zostać skierowane działania public relations uczelni. Na uwagę zasługują tutaj relacje panujące między uczelnią a studentami. Dotyczy to przede wszystkim wykładowców, którzy poprzez swoją postawę i pracę tworzą wizerunek uczelni w świadomości studentów. Warto wspomnieć, iż na całość *image* uczelni wpływ mają także i inni pracownicy. To między innymi poprzez sposób traktowania studentów w dziekanatach, czy innych działach obsługujących studentów głównie budowany jest obraz Uniwersytetu. To te relacje mają istotny wpływ na to, czy studenci utożsamiają się ze swoją uczelnią, czy też nie.

Usprawniając system komunikacji między uczelnią a studentami warto pamiętać o tym, że studenci – późniejsi absolwenci – są naszymi ambasadorami na zewnątrz.

Na marginesie - ta zasada dotyczy także pracowników. Jeśli pracownicy uczelni będą utożsamiać się ze swoją uczelnią i z szacunkiem wyrażać się na temat swojego pracodawcy – w sposób najbardziej wiarygodny wpłyną korzystnie na wizerunek firmy na zewnątrz.

Ci „znajomi”, na których opinii polegają maturzyści, to

także w pewnej mierze nauczyciele. Dlatego też ta grupa docelowa przypuszczalnie pojawi się w nowych planach promocji UZ.

Siła sieci

Z roku na rok siła internetu i działań promocyjnych prowadzonych w sieci sukcesywnie rośnie. Na początku bieżącego roku z internetu korzystało ponad 40 proc. Polaków¹, a ponad 70 proc. z nich deklaruje, że korzysta z internetu codziennie².

Warto podkreślić także, że najliczniejszą grupę internautów stanowią młodzi ludzie (15-24 lata), dla których internet jest podstawowym źródłem komunikacji.

Potwierdzają to nasi respondenci, którzy informacji o studiach przede wszystkim poszukują w sieci. Blisko co trzeci ankieterowany przyznał, że zainteresował się ofertą naszej uczelni dzięki informacjom pozyskanym w wyszukiwarce Google (UZ prowadził w Google kampanię linków sponsorowanych).

Z tego też powodu kampanie prowadzone w internecie będą nadal zajmowały szczególnie ważne miejsce w programie promocji rekrutacji w bieżącym roku akademickim.

Czas na akcje

Akcja „bUZ do kariery” także została zaakcentowana przez kandydatów. Tę formę promocji uczelni wymieniali ankieterowani na czwartym miejscu spośród wszystkich działań promocyjnych prowadzonych przez UZ.

Pomimo stosunkowo niewielkiego zasięgu (w ramach akcji dotarliśmy do 84 szkół ponadgimnazjalnych w 26 miastach w woj. lubuskim i ościennych) ta nowa inicjatywa UZ jest wysoko notowana przez młodzież. W ramach drugiej edycji „bUZa” planujemy odwiedzić jeszcze większą liczbę szkół i zrealizować więcej spotkań z uczniami. Także czas trwania akcji zostanie wydłużony. Zamierzamy wyjechać w pierwszą trasę już w grudniu br.

Popularność akcji „bUZ do kariery” wskazuje na to jak ważna w kampaniach adresowanych do młodych ludzi jest promocja bezpośrednia.

Dlatego też targi edukacyjne będą w tym roku dla nas nadal bardzo ważne.

To nie wszystko

Wprowadzanie nowych rozwiązań w promocji nie powoduje jednak wyparcia innych działań prowadzonych do tej pory przez uczelnię. Nadal bowiem niezmiennie istotne są wszelkiego rodzaju materiały informacyjne (np. informator dla kandydatów na studia, ulotki czy plakaty).

Być może warto także rozważyć wykorzystanie outdooru jako narzędzia promocji uczelni? Owszem, jest to medium dość kosztowne, jednak już posiadając tylko trzy billboardy zauważamy siłę tej formy reklamy. Zlokalizowane w Zielonej Górze trzy nośniki należące do UZ zostały zauważone przez 1,6 proc. naszych kandydatów. Być może poprzez zainwestowanie w billboard lub jego mniejszy odpowiednik (citylight) ze wzmożoną siłą osiągnęlibyśmy zaskakujące efekty? Powszechnie znana jest bowiem siła rażenia reklamy zewnętrznej. Coraz częściej jest ona bowiem wykorzystywana także i przez uczelnie.

W dobie pogłębiającego się niżu demograficznego, przy równocześnie rosnącej konkurencji na rynku szkół wyższych, nie sposób nie doceniać działań marketingowych i public relations. Uczelnie – postawione w warunkach wolnego rynku - nie mają innego wyjścia, jak walczyć o studenta. W tym starciu z najlepszymi, kartą przetargową będzie przede wszystkim oferta studiów i jakości kształcenia. Nie bez znaczenia jednak dla osiągniętej pozycji na rynku szkolnictwa wyższego pozostaną działania promocyjne, reklamowe i public relations podejmowane przez uczelnie.

Anna Urbańska

PRZYPISY:

¹ Według raportu badania CBOS *Polacy w sieci*, opublikowanego w kwietniu 2008 r.

² Według badania NetTrack firmy Millward Brown SMG/KRC przeprowadzonego w okresie czerwiec - sierpień 2008

wiadomości wydziałowe

44

GALERIA grafiki
Biblioteki Sztuki
**wydział
artystyczny**
Katarzyna Jankowiak-Gumna

Janina Kraupe-Świdarska

Współczesne malarstwo jest obszarem niezwykle bogatym i złożonym między innymi ze względu na różnorodność postaw twórczych i podejmowanej przez artystów problematyki. Pole ich zainteresowań obejmuje wszystkie chyba dziedziny, poczynając od analizy możliwości i ograniczeń samej sztuki, aż po zaangażowanie w kwestie społeczne i polityczne. Istnieje także grupa twórców, którzy traktując sztukę jako narzędzie poznania, podejmują próby odsłonięcia najgłębszej tajemnicy sensu świata i ludzkiego istnienia. Zakres dociekań tych artystów bliski jest filozofii, a do ich grona należy z pewnością Janina Kraupe. Temat swoich poszukiwań sformułowała w 1976 roku: *To co jest zmienne, nieuchwytnie, rozgrywane się na różnych planach, istniejące w różnych czasach, kojarzone w wyobraźni nie tylko jako obrazy ale jako znaki, symbole, zapisy, cała domena muzyki, poznawalnej jedynie w czasie, przepływającej koło nas jak ulotne obrazy świata widzialnego w zaskakujących motywach nieprzewidywanych zestawień, jakie rodzi „chwila”. Cała wielowarstwowa, wieloprzestrzenna tkanka naszego istnienia, która definiuje sytuację człowieka, jako stan nieustannego mijania zjawisk, obrazów, doznań. Stan, w którym jednak istnieje jakieś centrum, wewnątrz którego zbiegają się, jednoczą wszystkie linie metamorfoz – pole, z którego obserwuje się przemiany – to wszystko, co jest i ruchem i trwaniem stanowi głów-*

*ny temat mojej twórczości*¹.

Jak każda złożona i wielowątkowa twórczość, malarstwo Janiny Kraupe podlega różnorodnym możliwościom interpretacyjnym. Wielu krytyków zwraca uwagę na powierzchowność komentarzy sprowadzających istotę treści tych obrazów do fascynacji autorki wiedzą ezoteryczną. Nie podważając znaczenia tych zainteresowań, a także doświadczeń duchowych, medytacji, czy zdolności mediumicznych wykorzystywanych przez Janinę Kraupe w jej pracy, warto zwrócić uwagę na możliwość odczytywania obecnych w jej malarstwie znaków i symboli wywodzących się z astrologii, kabały czy okultyzmu w szerszej perspektywie. Wszystkie te dziedziny wiedzy ezoterycznej towarzyszyły ludzkości od zarania jej dziejów: teorie i praktyki okultystyczne (o zróżnicowanej formie) występowały w każdej ze znanych cywilizacji, początki astrologii sięgają prawdopodobnie III tysiąclecia p.n.e., zaś kabała rozwinęła się w XII wieku, a jej źródła poszukuje się w mezopotamskiej tradycji I tysiąclecia p.n.e. Wszystkie też (choć każda w inny sposób) zajmowały się podobnymi kwestiami: próbą określenia pozycji człowieka w planie uniwersalnym, poszukiwaniem absolutu czy siły sprawczej, relacjami między duchowością a fizycznością człowieka i natury. Można zatem przyjąć, że symbole wykorzystywane dla wizualnego zapisu owych poszukiwań utrwalone zostały w kulturze jako archetypiczne, czytelne również współcześnie znaki tajemnicy, primum mobile, ruchu i nieustających przemian, ducha i materii, życia i śmierci. Sądzę, że takie właśnie znaczenie należy przypisać ich obecności w dziełach Janiny Kraupe.

Istotną wagę dla interpretacji twórczości tej autorki ma również automatyzm zapisu, przyjęty przez nią jako metoda kreacji niektórych prac. Metoda ta polega na wyłączeniu świadomej analizy, skupieniu na motywie inspirowanym działaniem twórcze, poddaniu podświadomości

FOT. PAWEŁ ANDRZEJEWSKI

FOT. PAWEŁ ANDRZEJEWSKI

i – jak to określił Stanisław Fijałkowski –, zaufaniu ekspresji intuicyjnej”². Koncentracja i dążność do duchowego utożsamienia się z „notowanym” fragmentem rzeczywistości zbliżona jest do twórczej procedury, którą przyjmowali japońscy mistrzowie malarstwa tuszem w XIV wieku, zawierającej się w stwierdzeniu, że „sztuka polega na uchwyceniu ponadmysłowej rzeczywistości, nie zaś oddaniu jej materialnych pozorów... prawda ukazuje duszę i materię w ich prawdziwej doskonałości”.³

Zarówno semantyczna zawartość symboliki obrazów Janiny Kraupe, jak i przyjęcie metody automatycznego zapisu pozwalają interpretować twórczość tej autorki, jako podejmującą problematykę uniwersalną, drogę

poszukiwania istoty rzeczywistości. Jednocześnie jej malarstwo jest wyrazem głębokiego odczucia jedności i harmonijnego współbrzmienia wszystkich elementów wszechświata: duchowości i materialności, trwania i przemijania, życia i śmierci.

¹ J. Kraupe, Autoprezentacja (maszynopis), 1978, s. 8

² St. Fijałkowski, Uwagi o twórczości Janiny Kraupe-Świderskiej w związku z wnioskiem krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych o jej nominację na profesora zwyczajnego (maszynopis), 1985, s. 3

³ Z. Alberowa, O sztuce Japonii, Wiedza Powszechna 1983, s. 104

FOT. MAREK LALIKO

....Katedra Sztuki i Kultury Plastycznej

Wystawa Katedry Sztuki i Kultury Plastycznej 4 - 6.07.2008, Galeria BWA, Zielona Góra

W roku bieżącym, 4 lipca w Galerii Biura Wystaw Artystycznych została otwarta kolejna Wystawa Końcoworoczna studentów Katedry Sztuki i Kultury Plastycznej. Celem tej wystawy było podsumowanie procesu dydaktycznego.

Wystawy końcoworoczne są tradycyjnym elementem cyklu pracy pedagogów i studentów, którzy poprzez organizowane wystawy indywidualne i zbiorowe wpisują się w krajobraz kulturalny miasta.

Wystawa ta pokazała wyselekcjonowaną część prac studentów powstałych w pracowniach Katedry Sztuki i Kultury Plastycznej.

Tegoroczna edycja składała się z szeregu odrębnych prezentacji poszczególnych pracowni takich jak: pracownie malarstwa, rysunku, rzeźby, pracowni projektowania graficznego, fotografii, pracowni multimedialnej oraz pracowni edukacji twórczej.

O ile wystawy końcoworoczne miały charakter podsumowania pracy pedagogów i studentów, o tyle ta zorganizowana w Galerii Biura Wystaw miała na celu zachęcić przyszłych adeptów sztuki do studiowania w Katedrze Sztuki i Kultury Plastycznej w Uniwersytecie Zielonogórskim.

(zp)

FOT. PIOTR CZECH

FOT. PIOTR CZECH

Marian Szpakowski - Kontynuacja

MARIAN SZPAKOWSKI-KOMPOZYCJA IZ CYKLU 65-66

„Marian Szpakowski – kontynuacja” to hasło wystawy poświęconej pamięci wybitnego zielonogórskiego twórcy i animatora plastyki współczesnej. Pomimo dwudziestu pięciu lat jakie upłynęły od przedwczesnej śmierci artysty (1926-1983) – jego sztuka oraz realizowane z pasją idee pozostają nadal aktualne. Należał do pokolenia, które w połowie lat 50., poczynając od „odwilżowej” wystawy w warszawskim Arsenale, szturmem zdobyło sobie miejsce w polskim życiu artystycznym. Od początku przyjazdu do Zielonej Góry w 1954 roku potrafił znakomicie łączyć własną twórczość z działalnością społeczną. Szybko stał się niekwestionowanym liderem lubuskich plastyków. Miał szerokie kontakty, licznych przyjaciół w kraju i za granicą. Był inicjatorem powołania grupy „Krań” jednoczącej przedstawicieli środowisk twórczych Krakowa, Wrocławia, Zielonej Góry oraz polskich malarzy emigracyjnych z Londynu. Imponował entuzjazmem, energią i brakiem kompleksów. Nie przystawał do powszechnego wówczas modelu artysty cygana, abnegata ze skłonnościami alkoholowymi. Nigdy też nie dał się pochłonać prowincji, stale przekraczając jej granice, m.in. jako pomysłodawca i wieloletni organizator legendarnych już dziś Wystaw i Sympozjów „Złotego Grona”. Impreza zgromadziła w latach 1963-1981 czołówkę polskiej awangardy. Doskonale promowała Zieloną Górę czyniąc z niej miejsce przyjazne dla sztuki współczesnej. Tę opinię kształtowała również założona przez Szpakowskiego „Galeria 70” mająca siedzibę w zielonogórskim klubie MPiK. Przez blisko dziesięć lat realizowała ona autorski program wystawienniczy prezentując nowatorskie poszukiwania artystów polskich i zagranicznych. Szpakowski pełnił funkcję prezesa oddziału ZPAP, plastyka miejskiego i dyrektora BWA, w znaczący sposób przyczyniając się do wypromowania Zielonej Góry jako ważnego w skali kraju ośrodka myśli plastycznej.

Był jednak przede wszystkim znakomitym malarzem i grafikiem, związanym głównie z nurtem konstruktywistycznym. Jego dokonania w tym zakresie są wszechstronne i różnorodne. Na wystawie w Galerii Nowy Wiek znalazło się kilka najbardziej charakterystycznych prac artysty z okresu geometrycznego, które pochodzą z bogatej kolekcji Muzeum Ziemi Lubuskiej. Obok nich pojawiły się aktualne realizacje młodych plastyków inspirowane postacią i działalnością twórcy „Złotego Grona”. Do udziału w projekcie zostali zaproszeni artyści wyłącznie o rodowodzie zielonogórskim, urodzeni około roku 1980: **Basia Bańda, Sławomir Czajkowski, Stefan Hańkowiak, Michał Jankowski, Łukasz Jastrubczak, Jarosław Jeschke, Przemysław Matecki, Arkadiusz Ruchomski, Seweryn Swacha, Rafał Wilk**. To dzisiejsi rówieśnicy Szpakowskiego, który osiedlając się w Zielonej Górze

miął dokładnie 28 lat. Mają oni w dotychczasowym dorobku szereg spektakularnych osiągnięć i sukcesów. Z powodzeniem funkcjonują na ogólnopolskiej scenie artystycznej. Na przestrzeni ostatnich kilku lat brali udział w licznych wystawach, przeglądach i konkursach sztuki współczesnej. W ich biogramach odnajdujemy ważne miejsca prezentacji, takie jak Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie, „Zachęta” czy renomowane galerie: warszawski „Raster”, krakowski „Zderzak”, bytomska „Kronika”, poznański „Pies”, Zak/Branicka, Carlier&Gebauer z Berlina. Młodzi zaznaczyli swoją obecność na rynku sztuki, nie tylko w kraju, ale i za granicą m.in. na berlińskim Art Forum i Art Basel w Bazylei. Uczestników pokazu łączy więc pokoleniowa, przyjaźń a przede wszystkim fakt ukończenia studiów na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wyjątek stanowią rodowici zielonogórzanie - Basia Bańda, absolwentka ASP w Poznaniu oraz najmłodszy w tym gronie Łukasz Jastrubczak (1984) studiujący jeszcze na ASP w Katowicach. Aktywność tej nieformalnej grupy kojarzy się z pozytywnym klimatem jaki towarzyszył plastynom w latach 60., kiedy Zielona Góra w znacznej mierze dzięki Szpakowskiemu żyła sztuką współczesną. Obecnie również można mówić o swoistym boomie artystycznych talentów. W ostatnim czasie pojawiło się szereg kreatywnych, wyrazistych osobowości o indywidualnym sposobie widzenia świata. Młodzież decyduje o aktualnym obliczu zielonogórskiego środowiska plastycznego, co wiąże się z naturalną tendencją pokoleniowej zmiany warty.

Krzepiąca jest myśl, że dokonania Mariana Szpakowskiego stanowią co jakiś czas wzorzec, źródło inspiracji dla kolejnych pokoleń artystów, kuratorów i animatorów życia plastycznego. Z tradycjami „złotogronowymi” identyfikowali się organizatorzy nie istniejącego już Biennale Sztuki Nowej. Szereg inicjatyw galeryjnych, na czele z

prężnie działającym Biurem Wystaw Artystycznych odwołuje się do jego koncepcji. Muzeum Ziemi Lubuskiej gromadząc bogatą kolekcję twórców „Złotego Grona” także wpisuje się w tę tradycję. Bardzo ciekawą próbą odniesienia była wystawa problemowa zrealizowana w Zielonej Górze w 2004 r. przez Joannę Mytkowską i Andrzeja Przywarę z warszawskiej Fundacji Galerii Foksal. Idea pokazu zakładała wykorzystanie formy reliefu z fasady BWA jako gigantycznego podestu służącego do prezentacji dzieł kilkunastu czołowych polskich twórców, m.in. P. Althamera, M. Bałki, E. Krasieńskiego, A. Szapocznikow. Mam nadzieję, że również obecna wystawa będzie stanowić kolejne ogniwo tworzące pozytywny klimat wokół sztuki współczesnej w naszym mieście.

Podsumowaniem wystawy będzie finał 17 października 2008 r., z udziałem uczestników projektu, połączony z promocją katalogu dokumentującego ekspozycję w Galerii Nowy Wiek.

Leszek Kania

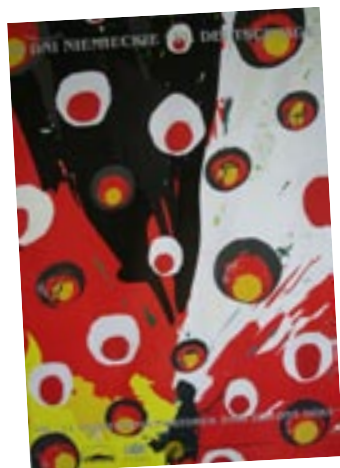
EKSPOZYCJA
FOT. TOMASZ DAIKSLER

Marian Szpakowski – Kontynuacja

Basia Bańda/Sławek Czajkowski(ZBK)/Stefan Hanćkowiak/
Michał Jankowski/Lukasz Jastrubczak/Jarosław Jeschke/
Przemysław Matecki/Arkadiusz Ruchomski/
Seweryn Swacha/Rafał Wilk

Kurator wystawy: Leszek Kania, Muzeum Ziemi Lubuskiej
w Zielonej Górze, Galeria Nowy Wiek 09-10-2008

(skrót tekst: al)

Konkurs na plakat promujący VI DNI NIEMIECKIE

Laureatką została **Katarzyna**

Lotka - studentka II roku Edukacji
artystycznej w zakresie sztuk
plastycznych.

Inauguracja na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji.

W Auli Uniwersyteckiej 2 października 2008 r. odbyła się wydziałowa inauguracja roku akademickiego 2008/2009. Scenariusz uroczystości wzbogacono w tym roku o nową pozycję. Zaproszono do wspólnego świętowania przedstawicieli zielonogórskich zakładów przemysłowych. Wszyscy, do których zwrócono się z propozycją wzięcia udziału usiedli w rzędzie przeznaczonym dla gości specjalnych. Przyszli, bo to Nasi od wielu lat sprawdzeni partnerzy w pracy, często absolwenci Wydziału i przede wszystkim życzliwie nastawieni do pomysłów na przyszłą współpracę.

Nowy Rok Akademicki rozpoczął Dziekan powitaniem wszystkich uczestników (Foto 1). Przedstawił po raz pierwszy nowe władze wydziału. Na najbliższe 4 lata dziekanem ponownie został wybrany prof. Andrzej Pieczyński, prodziekanem do spraw studenckich została dr inż. Anna Pławiak-Mowny, prodziekanem ds. Rozwoju został dr inż. Sławomir Piontek. Do stołu prezydialnego zaproszono dyrektorów instytutów: prof. Józefa Korbiczę – dyrektora Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych, prof. Mariana Adamskiego – dyrektora Instytutu Informatyki i Elektroniki, dr. hab. inż. Ryszarda Rybskiego – dyrektora Instytutu Metrologii Elektrycznej, prof. Grzegorza Benyska – dyrektora Instytutu Inżynierii Elektrycznej i jak zawsze obecna była mgr inż. Izabela Jasińska – kierownik Dziekanatu. Była to już 41 inauguracja roku akademickiego na naszym Wydziale: prawie 7 tysięcy absolwentów, najwyższa kategoria wśród podobnych wydziałów w Polsce. Wydział był w tym roku organizatorem Ogólnopolskiego Zjazdu Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki. WEliT wydaje czasopismo, które znajduje się na liście filadelfijskiej. To najważniejsze wydarzenia minionego roku.

W imieniu całej społeczności akademickiej Wydziału ślubowanie studentów I roku odebrał Dziekan. Wręczenie indeksów (Foto 2) oraz wysłuchanie *Gaudeamus igitur* odbyło się na stojąco.

Następnym punktem inauguracji było wręczenie skromnych dowodów wdzięczności zaproszonym gościom za dotychczasowy trud współpracy Przemysłu z Nauką. Podziękowanie i złotą odznakę Wydziału odebrali w tym roku przedstawiciele następujących zakładów:

- Lumel S. A. – Członek Zarządu spółki mgr inż. Bogdan Matysik (Foto 3),
- Instytut Elektrotechniki oddział w Zielonej Górze - pełnomocnik dyrektora mgr inż. Jerzy Dobrzyński
- Urząd Komunikacji Elektronicznej – dyrektor mgr inż. Michał Półtorak
- MaxElektronik – przedstawiciel mgr inż. Michał Małecki
- Relpol Zakład Polon – dyrektor mgr inż. Maria Szperkowska
- Mazel M.H. spółka jawna – przedstawiciel mgr inż. Marek Kopeć
- Elektrociepłownia "Zielona Góra" S.A. – mgr inż. Kazimierz Purowski

Wśród zaproszonych gości znalazł się również inż. Kazimierz Kochel, były wieloletni dyrektor Zakładu Energetycznego z Zielonej Górze. Zasłużył się jako promotor współpracy Instytutu Inżynierii Elektrycznej z zielonogórskim resortem energetyki.

W historii różnie układały się losy współpracy Zakładów Przemysłowych. Raz lepiej, raz gorzej. Za to nigdy

**wydział
elektrotechniki,
informatyki
i telekomunikacji**

FOTO 1

FOTO 2

FOTO 3

FOTO 4

jeszcze tak dobrze nie układała się współpraca Wydziału z Zarządem Oddziału Zielonogórskiego SEP. Trwa ta współpraca już od dłuższego czasu. Owocem jej była organizacja Walnego Zjazdu SEP, którego gospodarzem był Uniwersytet Zielonogórski. Z okazji 40-lecia Zarząd Główny nadał Wydziałowi medal im. prof. J. Groszkowskiego. Także w tym roku można było liczyć na przychylność władz SEP-u. Z okazji inauguracji Odznaką honorową SEP otrzymał prof. Marian Adamski. Wręczenia

odznaczenia dokonał prezes Oddziału Zielonogórskiego SEP, mgr inż. Waldemar Olczak (Foto 4).

Zgodnie z tradycją nowy rok akademicki otwiera wykład inauguracyjny. W roku akademickim 2008/2009 zaszczyt ten spotkał prof. Grzegorza Benyska (Foto 5).

Istnieje program współpracy Wydziału z przemysłem finansowany w ramach EFS. Najbliższy okres będzie niewątpliwie sprawdzianem możliwości współdziałania uczelni z przemysłem. Tuż po inauguracji w Sali Rady Wydziału odbyło się spotkanie, którego celem było zbliżenie zakładów przemysłowych z Wydziałem w dziedzinach zarówno naukowo zdefiniowanych dotychczasową współpracą, jak i nowych sposobach poprawienia efektywności gospodarowania z jednej strony i atrakcyjności studiów z drugiej. Wymieniono poglądy, które uczestnicy spotkania uznali za istotne w tak uroczystym dniu. Ustalono, że warto poświęcić więcej czasu na wspólne działania. Z zainteresowaniem spotkał się pomysł wspólnego formułowaniu zakresów prac dyplomowych w taki sposób, by Instytuty z Zakładami wspierały się doświadczeniem i wiedzą.

Nie wszystkie dyplomy z podziękowaniem zostały odebrane. Liczne obowiązki nie pozwoliły niektórym zaproszonym gościom na uczestnictwo w naszej uroczystości. W przyszłym roku będzie następna okazja, by powiedzieć dziękujemy i życzyć pomyślności w życiu zawodowym oraz prywatnym.

Sławomir Piontek
Zdjęcia: Krzysztof Sozański

FOTO 5

Międzynarodowa Konferencja – Szkoła ISNCC 2008

10-13 czerwca 2008 roku odbyła się w Łagowie IX Konferencja – Szkoła *International School on Nonsinusoidal Currents and Compensation* (ISNCC). ISNCC jest kontynuacją, w zmienionej formie jako konferencji międzynarodowej, wcześniejszej konferencji Elektrotechnika - Prądy Niesinusoidalne. Zmianę formy zaproponowali dyrektor Instytutu Inżynierii Elektrycznej prof. Zbigniew Fedyczak oraz dyrektor Instytutu Metrologii Elektrycznej prof. Wiesław Miczulski w porozumieniu z prof. Leszkiem S. Czarneckim, który zgodził się przewodniczyć konferencji. Główną tematyką konferencji była kompensacja prądów niesinusoidalnych, a połowę czasu jej trwania przeznaczono na prezentację wykładów poświęconych właściwościom energetycznym układów z napięciami i prądami niesinusoidalnymi, ich metrologicznej identyfikacji i kompensacji.

Konferencja, zorganizowana przez Instytut Inżynierii Elektrycznej oraz Instytut Metrologii Elektrycznej we współpracy z IEEE, była forum prezentacji nowych poglądów i wyników badań, jak również przekazania obecnej wiedzy o układach niesinusoidalnych, ich identyfikacji i kompensacji młodszej generacji inżynierów i naukowców. Konferencja umożliwiła również dyskusję i wymianę doświadczeń pomiędzy teoretykami, praktykami oraz doświadczonymi i początkującymi naukowcami zainteresowanymi układami z niesinusoidalnymi napięciami i prądami, jak również identyfikacją i kompensacją tych układów. W wykładach uczestniczyli również studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego z kierunku Elektrotechnika. Głównymi tematami konferencji były:

- Właściwości i teoria mocy systemów z niesinusoidalnymi napięciami i prądami (NNiP),
- Identyfikacja metrologiczna systemów z NNiP,
- Kompensacja w systemach z NNiP,

- Implementacje urządzeń energoelektronicznych do poprawy jakości przekształcania energii elektrycznej.

Wszystkie materiały drukowane związane z ISNCC 2008, wykłady, prezentacje i dyskusje były przygotowane i prowadzone w języku angielskim.

Otwarcia konferencji dokonał Honorowy Gość profesor Manfred Depenbrock – jeden z prekursorów prac nad współczesną teorią mocy w systemach NNiP. Najważniejszymi wydarzeniami konferencji, które odbywały się w Zamku Joannitów, w sali „Pod Basztą” oraz w Ośrodku Wczasowym „Leśnik”, były wykłady na temat teorii mocy i kompensacji w systemach z NNiP. Wykłady te zostały wygłoszone przez światowej klasy specjalistów w tej dziedzinie. Autorzy i tematy wykładów:

- **V. Staudt** (*Ruhr-Universität Bochum, Germany*), „Fryze-Buchholz-Depenbrock: A time domain power theory”
- **E. Tedeschi, P. Tenti, P. Mattavelli** (*Padova University, Italy*), *Cooperative design and control of distributed harmonics and relative compensators*
- **E. H. Watanabe** (*COPPE/Federal University of Rio de Janeiro, Brazil*) *Instantaneous p-q Power Theory for compensating nonsinusoidal systems*
- **G. Chen¹, H. Ginn²** (¹ Wuhan University, China ² Mississippi State University, USA) *Switching compensator control strategy based on the CPC power theory*
- **L.S. Czarnecki** (*Louisiana State University, USA*) *Currents' Physical Components (CPC) Concept: a fundamental of Power Theory*

Wszystkie wykłady zostały opublikowane w „Przeglądzie Elektrotechnicznym” nr 6/2008, dostępnym dla wszystkich uczestników konferencji.

Na ISNCC 2008 zgłoszono 53 artykuły z których ponad 30 przedstawiono w czasie konferencji. Decyzją Komitetu Naukowego ISNCC 2008, którego przewodni-

UCZESTNICY ISNCC 2008

czącym był prof. r Leszek S. Czarnecki (*Louisiana State University, USA*), 37 artykułów, w tym 5 wygłoszonych wykładów, umieszczono w bazie publikacji IEEE Xplore oraz 27 artykułów zarekomendowano do publikacji w *Przeglądzie Elektrotechnicznym* a dwa w EPQU Jurnal.

Nad przebiegiem konferencji czuwał Komitet Organizacyjny, działający pod przewodnictwem prof. Zbigniewa Fedyczaka, w składzie: prof. Grzegorz Benysek, dr inż. Grzegorz Kobyłecki, dr inż. Radosław Kłosiński, dr inż. Mirosław Kozioł.

Następna, X Konferencja – Szkoła ISNCC odbędzie się w roku 2010.

*Zbigniew Fedyczak,
Grzegorz Kobyłecki*

Zdjęcia: Krzysztof Sozański

OD LEWEJ:

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU NAUKOWEGO ISNCC 2008

PROFESOR LESZEK S. CZARNECKI (USA),

HONOROWY GOŚĆ PROFESOR MANFRED DEPENBROCK (NIEMCY),

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU ORGANIZACYJNEGO

PROFESOR ZBIGNIEW FEDYCZAK (POLSKA)

SPOTKANIE UCZESTNIKÓW KONFERENCJI NA ZAMKU JOANNITÓW

wydział fizyki i astronomii

Na Wydziale Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego tegoroczne wakacje były okresem wyjątkowej pracy naukowej: Instytut Fizyki był współorganizatorem międzynarodowej konferencji nanotechnologicznej we Lwowie *5-th International Workshop on Functional and Nanostructured Materials*, która odbyła się w dniach 31 sierpnia – 6 września 2008 roku. Uniwersytet Zielonogórski

był reprezentowany przez 8 osób: 7 z Instytutu Fizyki i 1 z Wydziału Mechanicznego. Troje spośród Zielonogórzan to zaproszeni wykładowcy, a pozostałe osoby miały prezentacje w postaci posterów. Odpowiedzialnym za organizację konferencji ze strony naszego uniwersytetu prof. Mirosław Dudek. Konferencja była zorganizowana wspólnie z instytucjami naukowymi: *Ivan Franko National University of Lviv* (Ukraina), *Mathematical Modelling*

KONFERENCJA WE LWOWIE: Z LEWEJ I PRAWIEJ STRONY PRACOWNICY INSTYTUTU FIZYKI UZ. DR MARCIN KOŚMIŁA I MGR SEBASTIAN ŻUREK. POŚRODKU DR ALEKSANDER DAWID Z UNIWERSYTETU ŚLĄSKIEGO

Center of NAS of Ukraine, Karpenko Physico-Mathematical Institute of NAS of Ukraine, Akademickie Centrum Komputerowe TASK, Politechnika Gdańska, Wydział Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej, Politechnika Gdańska, Poznańskie Centrum Superkomputerowe w Poznaniu i Instytut Fizyki Molekularnej PAN w Poznaniu. Dokładniejsze informacje nt. wykładów i programu można znaleźć na stronie konferencyjnej głównego organizatora - Politechniki Gdańskiej:

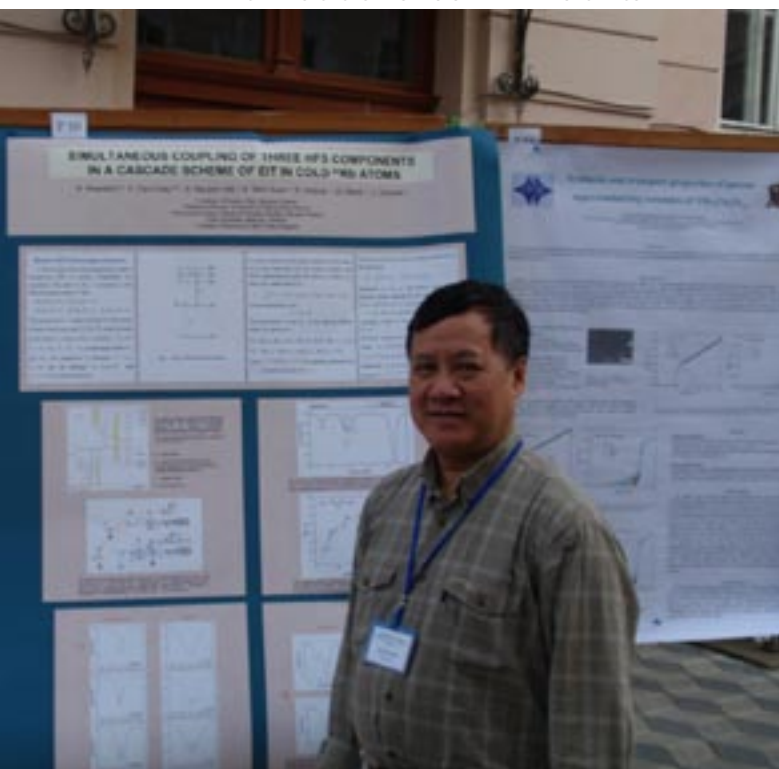
<http://www.fnma08.gda.pl/?wh=home> .

Celem konferencji było spotkanie i dyskusja pomiędzy naukowcami i technologami pracującymi nad nowymi funkcjonalnymi materiałami i nanomateriałami. Program konferencji obejmował m.in. zagadnienia z fotoniki, materiałów magnetycznych, materiałów auksejtycznych, fizyki cienkich i grubych warstw, materiałów organicznych i kompozytowych, układy MEMS/NEMS – technologia i zastosowania, fizyka i technologia nanorurek węglowych, zastosowania nanotechnologii w przemyśle.

W lipcu i sierpniu z kolei prof. Piotr Rozmej oraz mgr Piotr Joachimowicz, doktorant WFiA, spędzili kilka tygodni w Gesellschaft für Schwerionenforschung w Darmstadt (GSI), współpracując z prof. Sigurdem Hofmannem z GSI oraz zespołem naukowym prof. Adama Sobiczewskiego z Instytutu Problemów Jądrowych w Warszawie. Celem współpracy było badanie wpływu tetrahedralnej symetrii kształtu jądra na jego energię wiązania. Wyniki otrzymane w powyższej współpracy przedstawione zostały na międzynarodowej konferencji *XV Warsztaty Fizyki Jądrowej*, która odbyła się w Kazimierzu Dolnym 24 - 28 września 2008. Organizatorem konferencji była Katedra Fizyki Teoretycznej UMCS w Lublinie.

Joanna Borgensztajn

KONFERENCJA WE LWOWIE:
PROF. VAN CAO LONG Z INSTYTUTU FIZYKI PRZED SWOIM POSTEREM

...Instytut Historii

Wydział
humanistyczny

Oświecenie. Europejski ruch kulturowy w regionalnych odmianach. Niemiecko-francusko-polska konferencja w Poczdamie

14-28 lipca 2008 roku miała miejsce konferencja przedstawicieli niemiecko-francusko-polskiego świata nauki i studentów poświęcona porównawczemu ujęciu oświecenia. Było to pierwsze z trzech zaplanowanych na lata 2008-2010 spotkań w ramach projektu *Oświecenie. Europejski ruch kulturowy w regionalnych odmianach*, w którym udział biorą pracownicy naukowcy i studenci Instytutu Historii Uniwersytetu Zielonogórskiego. Miejscem spotkania był Poczdam – symbol niemieckiego oświecenia, natomiast wykłady odbywały się na terenie uniwersytetu poczdamskiego, niedaleko Pałacu Sanssouci. Kolejne spotkania przewidziane są w Paryżu i w Zielonej Górze (2010 rok).

Pomysłodawcą i koordynatorem międzynarodowego projektu jest Uniwersytet w Poczdamie. Wpisuje się on w bardzo popularny obecnie nurt badań nad oświeceniem jako przełomowym prądem epoki nowożytnej,

W TRAKCIE WYKŁADÓW

UCZESTNICY SPOTKANIA PODCZAS ZWIEDZANIA PAŁACU SANSOUCCI, 25 VII 2008

do którego sięga się próbując odpowiedzieć na pytania dotyczące kształtu współczesnego świata. Projekt zorganizowany w ramach programu Erasmus finansowany jest z funduszy Unii Europejskiej. W 14-dniowym spotkaniu wzięli udział zarówno profesorowie, doktorzy, jak i studenci z trzech państw – reprezentantów: Uniwersytät Potsdam, Université Paris X Nanterre, Université de Versailles Saint-Quentin-en-Yvelines oraz Uniwersytetu Zielonogórskiego. Instytut Historii UZ reprezentowali prof. Dariusz Dolański, dr Małgorzata Konopnicka, dr Jarosław Kuczer oraz studenci: mgr Anna Janczyz, Beata Nankiewicz, Beata Mika i Maciej Lubik.

Program konferencji składał się z dwóch części. W części pierwszej wygłaszane były referaty poświęcone różnym aspektom oświecenia, natomiast część druga przeznaczona była na wspólną lekturę tekstów źródłowych związanych z tematami wystąpień. Językiem wykładowym był język angielski, niemiecki, francuski oraz język polski.

Konferencja miała charakter zdecydowanie interdyscyplinarny, o czym świadczy udział historyków, filozofów i literaturoznawców. Odzwierciedleniem tej interdyscyplinarności były także tematy wystąpień, bowiem dotyczyły one takich zagadnień jak relacje z podróży z Francji przez kraje niemieckie do Wilna, rozwoju medycyny we Francji przełomu XVIII i XIX wieku, myśli społecznej szkockiego filozofa i historyka Davida Hume'a czy też Holandii jako ośrodka rozwoju myśli o prawach naturalnych. Ponieważ celem spotkania było ukazanie oświecenia jako europejskiego prądu umysłowego i kulturowego w jego regionalnych odmianach, część wykładów traktowała o przejawach myśli oświeceniowej w poszczególnych krajach. Gros wystąpień dotyczyło przenikania się wpływów niemiecko-francusko-polskich w XVIII i na początku XIX wieku. Do takich zaliczyć należy wykłady pt. *Recepcja francuskiego oświecenia w Prusach czy Polsko-pruskie związki kulturalne w XVIII stuleciu*.

Dużym zainteresowaniem cieszyły się wykłady przygotowane przez zielonogórskich badaczy zajmujących się XVIII wiekiem. O zachodnioeuropejskich inspiracjach w polskiej historiografii I połowy XVIII stulecia mówił prof. Dariusz Dolański. Dr Małgorzata Konopnicka scharakteryzowała szlachtę śląską po zdobyciu Śląska przez Fryderyka II w 1740 roku. Natomiast przedmiotem wykładu dr. Jarosława Kuczera były czynniki determinujące rozwój śląskiej arystokracji do 1740 roku. Pytania skierowane do autorów wystąpień świadczyły o chęci poznania historii kultury polskiej ale jednocześnie

o funkcjonujących w świadomości Francuzów i Niemców stereotypach na temat społeczeństwa polskiego II połowy XVIII i początku XIX stulecia. Niewątpliwie jednym z celów kolejnych spotkań będzie przybliżenie przemian zachodzących w epoce oświecenia na ziemiach polskich.

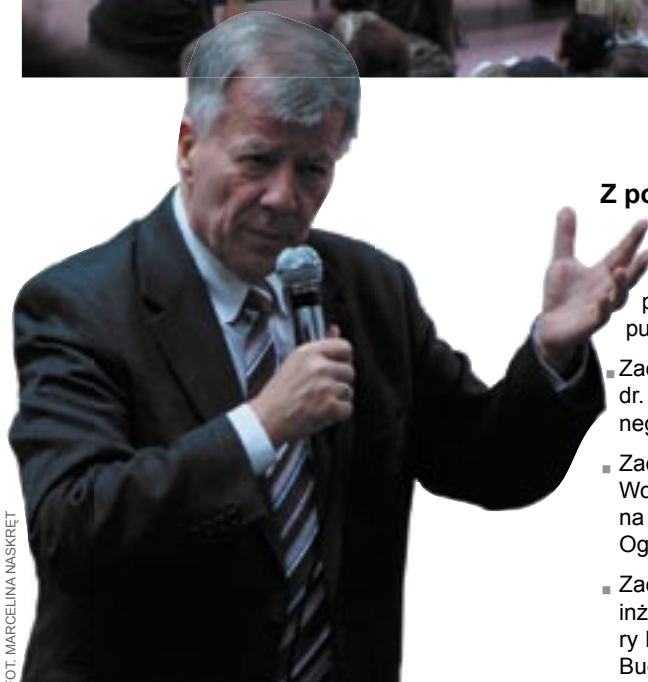
W programie – oprócz naukowych dyskusji – organizatorzy przewidzieli także wycieczki do miejsc związanych z niemieckim oświeceniem. Uczestnicy spotkania spędzili dzień (19 lipca) w Berlinie zwiedzając między innymi Uniwersytet im. Humboldta założony w 1809 roku według pomysłu sławnego filozofa i językoznawcy Wilhelma von Humboldta. Tydzień później celem zwiedzania był Park Sanssouci oraz naturalnie znajdujący się na jego terenie Pałac Sanssouci, w którym mieściła się letnia rezydencja pruskiego „króla-filozofa”, Fryderyka II. Oczywiście przewodnicy teje wycieczki nie zapomnieli o urokliwym domku chińskim jako świadectwie popularności kultury Orientu w epoce oświecenia, Nowej Oranżerii czy Rzymskich Łazienkach. Spora część uczestników zwiedziła również Cecilienhof – pałac, w którym odbyła się konferencja poczdamska z 1945 roku.

Niewątpliwie jednym z korzyści płynących z lipcowego spotkania są nawiązane w Poczdamie kontakty z naukowcami i studentami z Niemiec i Francji. W przyszłości powinny one pomóc w pogłębianiu znajomości oświecenia jako prądu europejskiego w regionalnych odmianach oraz zaowocować bliższą współpracą między wymienionymi uczelniami.

Anna Janczys

...Instytut Filologii Polskiej

9 października 2008 r. Instytut Filologii Polskiej gościł wybitnego językoznawcę prof. Jana Miodka. Podczas otwartego wykładu słuchacze mieli możliwość zapozna-

FOT. MARCELINA NASKRĘT

wydział inżynierii lądowej i środowiska

Z posiedzenia Rady Wydziału

Na posiedzeniu w dniu 17 września Rada Wydziału, której przewodniczył Dziekan prof. Jakub Marcinowski, podjęła uchwały w następujących sprawach:

- Zaopiniowano wniosek w sprawie zatrudnienia prof. dr. hab. inż. arch. Jana Stawiarskiego w wymiarze pełnego etatu w Instytucie Budownictwa.
- Zaopiniowano wniosek w sprawie zatrudnienia dr inż. Wojciecha Eckerta w ramach procedury konkursowej na stanowisko adiunkta w Zakładzie Budownictwa Ogólnego i Architektury Instytutu Budownictwa.
- Zaopiniowano wniosek w sprawie zatrudnienia mgr inż. Anny Bazan-Krzywoszańskiej w ramach procedury konkursowej na stanowisko asystenta w Zakładzie Budownictwa Ogólnego i Architektury Instytutu Budownictwa.
- Powołano Kierowników Zakładów na kadencję 2008-2012.
- Zaopiniowano wnioski z Instytutu Budownictwa i Instytutu Inżynierii Środowiska w sprawie prowadzenia zajęć dydaktycznych w ramach zlecenia w roku akademickim 2008/2009.
- Zatwierdzono zmiany w planach studiów na kierunku *architektura i urbanistyka*.
- Powołano Wydziałowy Zespół Zapewnienia Jakości Kształcenia na kadencję 2008-2012.
- Zaopiniowano kandydatury do Komisji Senackich na kadencję 2008-2012.

nia się z nurtującymi zagadnieniami z zakresu kultury języka polskiego. Profesor z właściwą sobie swobodą i zaangażowaniem prezentował oraz omawiał interesujące dla współczesnego użytkownika polszczyzny problemy związane m.in. z narastającą potocznością naszego języka. Wiele uwagi poświęcił również zjawisku brutalizacji i wulgaryzacji w języku potocznym i publicystycznym. Przykładem mogą być choćby nagłówki prasowe, które pełnią określone funkcje intencyjne.

Jedną z ważniejszych konkluzji wykładu była teza, że świadomość normatywna przeciętnego Kowalskiego jest gorsza w zakresie stylistyki niż gramatyki. Wynika to bowiem z faktu, że gramatykę poznajemy w trakcie edukacji szkolnej, natomiast stylistyka ograniczona jest do podstaw.

Na koniec warto podkreślić, niezwykle ważne dla nas – Lubuszan, stwierdzenie Profesora dotyczące czystości językowej regionu. Dumni możemy być z tego, że na naszym terenie dominuje polszczyzna literacka.

Mamy nadzieję, że będziemy mogli wysłuchać jeszcze wielu tak ciekawych i intrygujących wykładów.

Joanna Frejman

Nagrody i wyróżnienia

Lubuska Izba Budownictwa rozstrzygnęła konkurs na najlepsze prace dyplomowe absolwentów kierunku *budownictwo* Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wyróżniono prace dyplomowe następujących absolwentów:

- w kategorii konstrukcje budowlane i inżynierskie: Mariusz Sebastian Kukułka *Projekt strukturalnego*

przekrycia dwukrzywiznowego nad halą sportową (promotor dr hab. inż. Jakub Marcinowski prof. UZ)
 Marta Sroka *Projekt konstrukcji pięciokondygnacyjnego budynku mieszkalnego* (promotor dr inż. Jacek Korentz)
 Łukasz Bober *Stalowa konstrukcja szkieletowa budynku biurowego z lądowiskiem dla helikopterów* (promotor prof. Jakub Marcinowski)

- w kategorii renowacje budynków i modernizacja terenów zabudowanych:
 Andrzej Stefaniak *Projekt Domu Winiarza w Zielonej Górze* (promotor dr inż. Wojciech Eckert)

Autorzy prac zostali uhonorowani podczas uroczystej Gali Budownictwa, która miała miejsce w Filharmonii Zielonogórskiej 26.09.2008 r. Gratulujemy dyplomantom i promotorom.

Konferencje

21-26.IX.2008 r odbyła się corocznie organizowana 54 Konferencja Naukowa Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN i Komitetu Nauki PZITB - Krynica 2008 *Problemy Naukowo-Badawcze Budownictwa*. Referaty części ogólnej konferencji zostały opublikowane w

tomie VI monografii *Badawczo-projektowe zagadnienia w budownictwie*.

Czynny udział w Konferencji wzięli nasi pracownicy:

- prof. Jakub Marcinowski z referatem *Numeryczne modelowanie zniszczenia żeber pionowych stalowego silosu na zboże z uwzględnieniem ich zespolenia z płaszczem*,
- dr inż. Jacek Korentz z referatem *Model betonu uzwojonego w elementach mimośrodowo ściskanych i zginianych*.
- dr hab. inż. Janusz Szelka z referatem *Wykorzystanie analitycznych baz danych w procesach budowy (odbudowy) obiektów inżynierskich*.

Seminaria naukowe

14 października w Zakładzie Konstrukcji Budowlanych odbyło się seminarium, w trakcie którego prof. Jakub Marcinowski wygłosił referat nt. *Numeryczne modelowanie mechanizmów zniszczenia żeber pionowych wzmacniających ściany stalowego silosu na zboże*.

Marek Dankowski

wydział matematyki, informatyki, i ekonometrii

Konferencje

Pracownicy Wydziału licznie uczestniczyli w wielu imprezach naukowych - konferencjach, wizytach naukowych, konsultacjach. M.in.:

- konferencja *Semigroups of Linear Operators, Theory and Applications* organizowana przez Instytut Matematyczny PAN oraz Wydział Matematyki Politechniki Lubelskiej (dr Anna Karczewska). Konferencja była zorganizowana z okazji 75. urodzin prof. Jana Kiszyńskiego z IM PAN.
- Światowy Kongres Analizy Nieliniowej (IV World Congress of Nonlinear Analysts), który odbył się w Orlando na Florydzie USA (prof. Mariusz Michta, prof. Jerzy Motyl). Jest to ogólno-swiatowy kongres, który odbywa się cyklicznie co 4 lata. Uczestniczyło w nim ponad 2000 matematyków z 55 krajów. W ramach Kongresu nasi pracownicy wygłosili 45-minutowe referaty na zaproszenie organizatorów (tzw. "invited lecture"):
 - Jerzy Motyl, *Set-valued Stratonovich integral and its applications*
 - Mariusz Michta, *Weak solutions of multivalued stochastic equations of Stratonovich type*.
- Hereditarnia 08 (tym razem na Węgrzech), Cycles and Colouring 2008 (Słowacja) (dr Piotr Borowiecki, dr Ewa Drgas-Burchardt, mgr Anna Fiedorowicz, mgr Katarzyna Jesse-Józefczyk, dr Elżbieta Sidorowicz)
- Graph Theory Workshop, Niemcy (prof. Mieczysław Borowiecki)
- EMS-CIME School in Applied Mathematics - Mathematical Models in the Manufacturing of Glass, Polymers and Textiles (mgr Tomasz Sułkowski)
- cykl wykładów na temat *Linie Produktów Oprogramowania* w Lipsku - Niemcy (prof. Silva Robak)

- First Portuguese Polish Workshop on Biometry oraz Tomar 17-th Workshop IWMS08 (prof. Roman Zmyślony, w ramach grantu unijnego)
- European Conference on Iteration Theory (Ukraina) (dr Dorota Krassowska, prof. Janusz Matkowski)
- zaproszony wykład Stochastic Analysis and Mathematical Physics w Chile (dr Anna Karczewska)
- ORT Brande Engineering College 26-th International Seminar on Stability Problems for Stochastic Models w Izraelu (prof. Jolanta Misiewicz)
- konsultacje naukowe w Niemczech (prof. Tadeusz Nadzieja)
- Variational Methods in Image Processing, Niemcy (prof. Andrzej Cegielski)
- Spotkanie Qualitative Aspects of Transnational Mobility in Cooperations with Central and East European Countries DAAD (prof. Zbigniew Świtalski)
- wizyta naukowa w Debreczynie, Węgry (dr Justyna Jarczyk, prof. Witold Jarczyk). W czasie wizyty sfinalizowano podpisanie umowy współpracy w ramach programu Erasmus pomiędzy Uniwersytetem Zielonogórskim a Uniwersytetem w Debreczynie. Nasi pracownicy wygłosili również referaty - Justyna Jarczyk: *On an equation involving weighted quasi-arithmetic means*, Witold Jarczyk: *Convexity on Abelian groups* oraz *Emeddability of mean-type mappings in a continuous iteration semigroups*.

Dorota Krassowska

Nasze studentki podbiły Kraków!

14-20 września w Krakowie odbyły się XI Międzynarodowe Warsztaty dla Młodych Matematyków.

Międzynarodowe Warsztaty dla Młodych Matematyków to konferencja naukowa organizowana corocznie

przez Koło Matematyków Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego, głównie z myślą o studentach i doktorantach kierunków matematycznych oraz pokrewnych, mile widziani są jednak wszyscy zainteresowani pracownicy naukowi. Początki Warsztatów sięgają roku 1998, kiedy to grupa zapalonych działaczy Koła zorganizowała pierwsze tego typu spotkanie, w którym wzięło udział zaledwie 15 studentów, głównie z Krakowa. Po tak skromnym początku impreza ta z roku na rok nabierała rozmachu i zyskiwała coraz większy rozgłos również poza granicami kraju, tak że począwszy od siódmej edycji zyskała miano międzynarodowej. Od tamtego czasu Warsztaty stały się konferencją naukową z prawdziwego zdarzenia, której liczba uczestników regularnie dochodzi do 200 i coraz częściej musi być ograniczana przez organizatorów z uwagi na kilkukrotnie większą liczbę chętnych. Na szczególne uznanie zasługuje fakt, że Warsztaty od początku do końca są przygotowywane i prowadzone przez studentów działających w Kole Naukowym, którym profesjonalizmu i perfekcji organizacyjnej mógłby pozazdrościć komitet programowy niejednej „dorosłej” konferencji.

Za każdym razem tematyka Warsztatów skupia się wokół jednej z dziedzin matematyki. W tym roku była to teoria liczb. Jako zaproszeni wykładowcy wystąpili najwybitniejsi polscy teoretycy liczb, między innymi: Jerzy Kaczorowski, Władysław Narkiewicz i Andrzej Schinzel. W XI Warsztatach aktywny udział wzięła liczna reprezentacja pracowników, studentów i doktorantów naszego Wydziału skupiona wokół Zakładu Dydaktyki Matematyki i Teorii Liczb oraz Koła Naukowego mUZg. Byli to:

- Tomasz Bartnicki,
- Sebastian Czerwiński, który wygłosił referat pt. *Hipoteza Kakei w ciałach skończonych*,
- Klaudyna Kondrat, która przedstawiła (wspólnie z Agnieszką Kaszkowiak z UAM w Poznaniu) poster pt. *Teoria liczb a... wirusologia?! Czyli jak wykorzystać równania diofantyczne do określania struktury wirusów*,
- Izabela Kurzydło, która wygłosiła referat pt. *Od wielkiego twierdzenia Fermata do równań diofantycznych na zbiorze macierzy*,
- Barbara Mędryk,
- Zofia Miechowicz, która wygłosiła referat pt. *Teoriolizbowa rekonstrukcja słowa*,
- Joanna Skowronek-Kaziów.

Tradycją Warsztatów jest przeprowadzany na ich zakończenie plebiscyt, mający na celu wyłonienie autorów najlepszych referatów oraz posterów. Najlepsza trójka w każdej kategorii jest wyróżniana i otrzymuje od organizatorów symboliczne nagrody. Z przyjemnością pragniemy donieść, że wielki sukces odniosły dwie nasze studentki Klaudyna Kondrat i Zofia Miechowicz (obie V rok *matematyki*). Pierwsza z nich zwyciężyła w konkursie na najlepszy poster (wśród ośmiu zaprezentowanych), natomiast druga zajęła trzecie miejsce w konkursie na najlepszy referat, spośród przeszło 20 ocenianych (w konkursie nie brały udziału tylko referaty zaproszonych gości).

Kolejne XII Warsztaty odbędą się już za rok w dniach 20-26 września. Choć nie ustalono jeszcze ich tematu przewodniego, to już teraz „w ciemno” zapraszamy wszystkich, którzy czują się młodymi matematykami, do spędzenia tego tygodnia w Krakowie.

Tomasz Bartnicki

Na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii październik rozpoczął się niezwykle pracowicie.

Rozpoczęliśmy prowadzenie kursu wyrównawczego z matematyki dla studentów pierwszego roku kierunków technicznych, przyrodniczych i ekonomicznych. Zakres kursu obejmuje te zagadnienia ze szkoły ponadgimnazjalnej, które są określone w wymaganiach egzaminacyjnych dla matury z matematyki na poziomie rozszerzonym. Ponieważ wielu studentów naszej uczelni nie zdawało matury na tym poziomie, chcemy w ten sposób umożliwić im poznanie treści, których nie realizowali w szkole, a które są niezbędne do ich dalszego studiowania.

Podobnie jak w ubiegłym roku prowadzimy zajęcia na kursie wspomagającym przygotowania do matury z matematyki *Zdaj matkę na maksa*. W tym roku kurs cieszy się jeszcze większym zainteresowaniem. Zgłosiło się do nas ponad trzystu pięćdziesięciu uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Zajęcia prowadzimy nie tylko na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii w Zielonej Górze, ale również w Gubinie, Nowej Soli i Szprotawie. Mamy nadzieję, że i tym razem uczniowie przygotowujący się do matury na naszym kursie zostaną studentami Uniwersytetu Zielonogórskiego. Połowa zeszłorocznych uczestników kursu *Zdaj matkę na maksa* rozpoczęła w roku akademickim 2008/2009 studia na naszym uniwersytecie. Spotykamy ich prawie na wszystkich wydziałach – są studentami Wydziałów: Ekonomii i Zarządzania, Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, Inżynierii Łądowej i Środowiska, Matematyki, Informatyki i Ekonometrii oraz Wydziału Mechanicznego.

Również dużym zainteresowaniem cieszy się trzecia edycja konkursu dla gimnazjalistów *Nie taka matka straszna* ;-). Konkurs przeznaczony jest dla całych klas gimnazjalnych ze szkół województwa lubuskiego i obejmuje, tym razem, sześć zagadek matematyczno-logicznych. Zagadki prezentowane są na stronie internetowej konkursu oraz w Gazecie Lubuskiej, która objęła konkurs patronatem medialnym. Finał konkursu przewidziany jest na 8 kwietnia 2009 roku. Zwycięska klasa pojedzie na wycieczkę, do jednej ze stolic europejskich, ufundowaną przez Biuro Podróży MEGA TOURS i Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W tym roku z inicjatywy studentów naszego Wydziału organizujemy po raz pierwszy konkurs indywidualny dla uczniów szkół podstawowych województwa lubuskiego *LATOROŚL*. Konkurs składa się z dwóch etapów (prowadzonych w formie korespondencyjnej) i finału, który odbędzie się 6 grudnia 2008 roku na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii.

Wszystkie szczegóły umieszczone są na naszej stronie internetowej

www.wmie.uz.zgora.pl/~aszeleck/kurs_matematyka.html

www.ntms.wmie.uz.zgora.pl

www.wmie.uz.zgora.pl/~aszeleck/ZMNM/kurs.html

www.wmie.uz.zgora.pl/~aszeleck/konkurs/html

Alina Szelecka

wydział mechaniczny

Wizyta dr. Vasanta Ku- mara z Cambridge University

21-22 września 2008 r. gościliśmy przedstawiciela Uniwersytetu Cambridge dr Vasanta Kumara (na zdjęciu w środku).

Wizyta naszego miłego gościa połączona była z wystąpieniem, na którym zostały przedstawione podstawowe problemy związane z zagadnieniem biosensorów: komercyjne rozwiązania konstrukcyjne, techniki pomiarowe, problemy napotykane w konstrukcjach tego typu czujników itp. Tytuł prezentacji to *Aspects in Bio-Sensing*. Po prezentacji i dyskusji nasz gość otrzymał pamiątkowy album naszej uczelni, a przed wyjazdem spędził kilka chwil zwiedzając nasze miasto.

Krzysztof Białas-Heltowski

FOT. PRACOWNICY I WSPÓŁPRACOWNICY ZAKŁADU BIOINŻYNIERII UZ ORAZ DR VASANT KUMAR

OD REDAKCJI:

W poprzednim numerze Miesięcznika [7(163)] w materiale *Analiza raportów Państwowej Komisji Akredytacyjnej za lata 2003-2008* w tabeli znalazły się błędne dane. Otóż na Wydziale Mechanicznym, kierunku - *zarządzanie i inżynieria produkcji*, który kształci studentów na studiach I i II stopnia, otrzymał ocenę **pozytywną** po kontroli PKA, a nie jak podano w tekście - warunkową. Kierunek będzie poddany następnej ocenie w latach 2012/2013.

pion prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą

....Dział Współpracy z Zagranicą

Rządowe stypendia na studia i staże naukowe – Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej, oferta na rok akademicki 2009/2010

Corocznie na stronach Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej (www.buwiwm.edu.pl) w sekcji *Oferta stypendialna*) umieszczana jest nowa oferta stypendialna, opracowana we współpracy z Departamentem Współpracy Międzynarodowej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Wymiana międzynarodowa i stypendia rządowe wynikają z porozumień dwustronnych pomiędzy rządem RP a rządami innych państw.

Aktualna oferta zawiera informacje o możliwości wyjazdów w roku akademickim 2009/2010 studentów, absolwentów i pracowników naukowych na studia częściowe, staże i misje naukowe, studia doktoranckie, staże habilitacyjne oraz kursy językowe. Kraje, w których istnieje możliwość odbycia stypendium to m.in.: Belgia, Bułgaria, Chiny, Czechy, Dania, Finlandia, Francja, Grecja, Holandia, Izrael, Japonia, Niemcy, Norwegia, Rosja, Szwajcaria, Ukraina i inne

Kandydatów na stypendia zagraniczne zgłaszają pisemnie uczelnie, które samodzielnie ustalają terminy przyjmowania wniosków od swoich kandydatów. BUWiWM przyjmuje zgłoszenia do 30 listopada 2008. Natomiast termin składania dokumentów w Dziale Współ-

pracy z Zagranicą Uniwersytetu Zielonogórskiego upływa **19 listopada 2008 r.**

W trakcie roku akademickiego oferta rządowa będzie aktualizowana i będą pojawiać się informacje o stypendiach do kolejnych krajów, dlatego należy pamiętać by dokumenty do Działu Współpracy z Zagranicą należy złożyć dwa tygodnie przed terminem wymaganym przez BUWiWM.

Biuro wprowadza pewne obostrzenia w stosunku do aplikantów: jedna osoba może starać się tylko o jedno stypendium, natomiast stypendia na letnie kursy językowe przeznaczone są przede wszystkim dla studentów danej filologii.

Wnioski kandydatów są rozpatrywane przez Zespół ds. Rekrutacji i Kształcenia Obywateli Polskich za Granicą będący ciałem opiniotwórczym Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. O wynikach BUWiWM powiadamia uczelnie i jednocześnie przekazuje informacje dotyczące dokumentów wymaganych przez partnera zagranicznego oraz o terminie ich złożenia. Ostateczna akceptacja kandydata należy zawsze do partnera zagranicznego.

Oferta stypendialna oraz formularze zgłoszeniowe znajdują się na stronie www.buwiwm.edu.pl w sekcji *Oferta stypendialna*.

Z roku na rok zauważamy coraz większe zainteresowanie stypendiami rządowymi. W roku akademickim 2008/2009 aplikacje na stypendium przyznawane za pośrednictwem BUWiWM złożyło sześciu pracowników Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wszyscy kandydaci otrzymali stypendia w tym: 4 osoby do Rosji (WH), 1 do Izraela (WMIE), 1 do Grecji (WMIE).

A może stypendium do Niemiec...

Na początku roku akademickiego ukazała się oferta stypendialna Niemieckiej Centrali Wymiany Akademickiej (DAAD). Oferta DAAD jest skierowana do studentów, absolwentów, doktorantów i naukowców i dotyczy pobytyw studyjnych oraz badawczych w Niemczech (termin aplikowania mija **17 listopada** oraz **15 grudnia 2008 r.**). DAAD przyznaje również dofinansowania wakacyjnych kursów języka niemieckiego oraz podróży grupowych do Niemiec. Pełna informacja o ofercie dostępna jest na stronie Centrali: **www.daad.pl**.

Marzena Proga, Agnieszka Możejko

7. PROGRAM RAMOWY- nowe konkursy, nowe możliwości

7. Program Ramowy jest największym mechanizmem finansowania i kształtowania badań naukowych na poziomie europejskim. Budżet tego siedmioletniego programu wynosi prawie 54 miliardy euro.

Cele 7. Programu Ramowego:

- wspieranie współpracy ponadnarodowej we wszystkich obszarach badań i rozwoju technologicznego,
- zwiększenie dynamizmu, kreatywności i doskonałości europejskich badań naukowych w pionierskich dziedzinach nauki,
- wzmocnienie potencjału ludzkiego w zakresie badań i technologii poprzez zapewnienie lepszej edukacji szkoleń, łatwiejszego dostępu do potencjału i infrastruktury badawczej, wzrost uznania dla zawodu naukowca oraz zachęcenie badaczy do mobilności i rozwijania kariery naukowej,
- zintensyfikowanie dialogu między światem nauki i społeczeństwem w Europie celem zwiększenia społecznego zaufania do nauki,
- wspieranie szerokiego stosowania rezultatów i rozpowszechniania wiedzy uzyskanej w wyniku działalności badawczej, finansowanej ze środków publicznych.

7. PR składa się z czterech programów szczegółowych (Cooperation, Ideas, People, Capacities), uzupełnionych o program szczegółowy obejmujący badania nuklearne (EURATOM) i działania Wspólnotowego

Centrum Badawczego (JRC).

Współpraca (Cooperation) - badania realizowane w ramach współpracy

- Zdrowie
- Żywność, rolnictwo i biotechnologia
- Technologie informacyjne i komunikacyjne
- Nanonauki, nanotechnologie, materiały i nowe technologie produkcyjne
- Energia
- Środowisko (łącznie ze zmianami klimatycznymi)
- Transport (łącznie z aeronautyką)
- Nauki społeczno-ekonomiczne i humanistyczne
- Bezpieczeństwo
- Przestrzeń Kosmiczna

Pomysły (Ideas) - Europejska Rada ds. Badań Naukowych (European Research Council – ERC)

- Badania pionierskie

Ludzie (People) - potencjał ludzki, działania „Marie Curie”

- Kształcenie początkowe naukowców – sieci „Marie Curie”
- Kształcenie ustawiczne i rozwój kariery - stypendia indywidualne
- Ścieżki rozwoju współpracy oraz partnerstwa między przemysłem a środowiskiem akademickim
- Nagrody doskonałości

Możliwości (Capacities) - potencjał w zakresie badań

- Infrastruktury badawcze
- Prace badawcze na rzecz MŚP
- Regiony Wiedzy
- Potencjał badawczy
- Nauka w społeczeństwie
- Wspieranie spójnego rozwoju w dziedzinie badań naukowych
- Określone działania we współpracy międzynarodowej

Badania jądrowe i szkolenia

- Energia syntezy jądrowej – ITER
- Rozszczepienie jądrowe i ochrona przed promieniotwórczością

Wspólne Centrum Badawcze

- Działania bezpośrednie w Euratom
- Działania nienależące do obszaru badań jądrowych

Otwarte Konkursy:

Lp.	Program szczegółowy	Priorytet		Termin zamknięcia	Budżet [€]
1.	WSPÓŁPRACA (Cooperation)	„Środowisko”		8.01.2009	193 500 000
		„Przestrzeń kosmiczna”		4.12.2008	51 500 000
		„Energia”		15.01.2009	28 100 000
2.	MOŻLIWOŚCI (Capacities)	„Regiony Wiedzy”		27.01.2009	16 500 000
		„Działania we Współpracy Międzynarodowej”	typu INCO-NET	12.01.2009	7 900 000
			typu BILAT		3 000 000
			typu INCO-NCP		2 000 000
			typu INCO-NCP		5 000 000
3.	POMYSŁY (Ideas)	Dla Początkujących Naukowców (ERC Starting Grants)	dla nauk fizycznych i inżynierskich	29.10.2008	295 762 000
			dla nauk społecznych i humanistycznych	19.11.2008	
			dla nauk biologicznych i medycznych	10.12.2008	

Szczegółowe informacje dotyczące konkursów dostępne są na stronie internetowej Krajowego Punktu Kontaktowego Programów Badawczych UE **www.kpk.gov.pl** w sekcji Wiadomości oraz na stronach Punktu Kontaktowego Programów Badawczych naszego Uniwersytetu <http://www.kpkb.uz.zgora.pl/> w sekcji 7. PR.

Aleksandra Paszkiewicz, Agnieszka Możejko

Jesień w Ogrodzie Botanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego

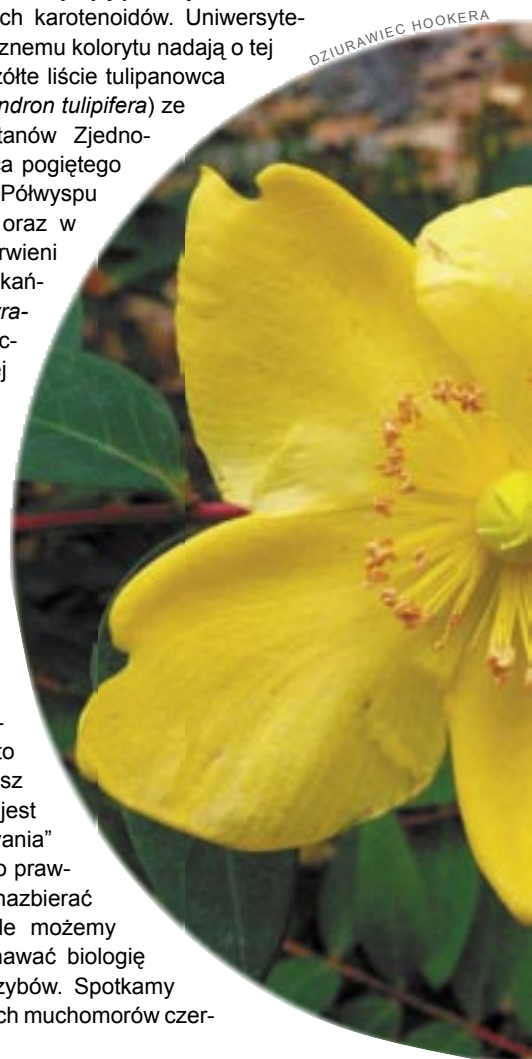
Przyroda zacieka nas przez cały czas. Każda pora roku ma w niej swoje odzwierciedlenie, niepowtarzalne i charakterystyczne tylko dla tego okresu. Jesień w Ogrodzie Botanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego nie jest, jak mogło by się wydawać jeszcze okresem spoczynku. Co prawda wiele roślin szykuje się już do zimowego snu, lecz wciąż możemy spotkać w ogrodzie kwitnące rośliny: kokorycz żółtą (*Corydalis lutea*) pochodzącą z Alp, lecz zadomowioną w polskich górach, rozchodnik okazały (*Sedum spectabile*) z Chin i Japonii, złotlin chiński (*Kerria japonica*) pochodzący wbrew nazwie łacińskiej ze środkowych i zachodnich Chin, dziurawiec Hookera (*Hypericum hookerianum*) z Himalajów i zachodnich Chin, czy ogromne kwiatostany hortensji buketowej (*Hydrangea paniculata*) występującej w naturze w Chinach i Japonii.

Jesień, to dla wielu roślin czas wydawania owoców. Często są one tak różnorodne, jak świat kwiatów. W naszym ogrodzie można w tym czasie zaobserwować intensywnie czerwone, podłużne owoce berberysu Thunberga (*Berberis thunbergii*) z Japonii, żółte i pomarańczowe kuliste owoce ognika szkarłatnego (*Pyracantha coccinea*) z Półwyspu Iberyjskiego i zachodniej Azji, czy nietypowe jak dla jarzębów, bo białe owoce jarzębu Ko-

ehnego (*Sorbus koehneana*) pochodzącego z Chin.

Oczywiście jesień to także okres przebarwiania się liści. Zjawisko to wywołane jest rozkładem zawartego w nich zielonego barwnika - chlorofilu i ujawnianiem się przez to innych barwników znajdujących się w liściach: żółtych i pomarańczowych karotenoidów. Uniwersyteckiemu ogrodowi botanicznemu kolorystę nadają o tej porze roku na przykład żółte liście tulipanowca amerykańskiego (*Liriodendron tulipifera*) ze wschodnich rejonów Stanów Zjednoczonych Ameryki, tawulca pogiętego (*Stephanandra incisa*) z Półwyspu Koreańskiego i Japonii oraz w różnych odcieniach czerwieni liście ambrowca amerykańskiego (*Liquidambar styraciflua*) z Ameryki Północnej i Środkowej, naszej rodzimej kaliny koralowej (*Viburnum opulus*), irgi błyszczącej (*Cotoneaster lucidus*) ze wschodniej Syberii, klonu palmowego (*Acer palmatum*) z Japonii i Półwyspu Koreańskiego, czy derenia kwiecistego (*Cornus florida*) z Ameryki Północnej.

Wszyscy zielonogórzanie wiedzą, że jesień, to czas grzybobrania. Nasz ogród botaniczny także jest miejscem „zamieszkiwania” tej grupy organizmów. Co prawda nie możemy w nim nazbierać jadalnych borowików, ale możemy podziwiać piękno i poznawać biologię innych pożytecznych grzybów. Spotkamy tu liczne „rodziny” trujących muchomorów czer-

DZIURAWIEC HOOKERA

MUCHOMOR CZERWONY

JARZĄB KOEHNEGO

wonych (*Amanita muscaria*), czy rozproszone owocniki dzieżki pomarańczowej (*Aleuria aurantia*), o której mało kto wie, że jest grzybem jadalnym.

Rosną w ogrodzie także rośliny bardzo zapobiegliwe. Już teraz wykształcają pąki kwiatostanowe, by wiosną, jak tylko pojawią się pierwsze ciepłe słoneczne dni, nie zwlekając zakwitnąć. Takie pąki możemy zobaczyć u naszej krajowej brzozy brodawkowatej (*Betula pendula*), olszy czarnej (*Alnus glutinosa*), leszczyny pospolitej (*Corylus avellana*), grabu pospolitego (*Carpinus betulus*), ale także i u gości z innych stron świata: szydlicy japońskiej (*Cryptomeria japonica*) z Japonii, czy cedrzyńca kalifornijskiego (*Calocedrus decurrens*) z Ameryki Północnej.

Jesień to także pracowity czas dla pracowników ogrodu botanicznego. Trwają jesienne porządki: grabienie liści, usuwanie uschniętych i zwiędłych kwiatostanów bylin, ostatnie koszenia trawników przed zimą, jesienne przycinanie drzew i krzewów, okrywanie tych najbardziej delikatniejszych na okres zimowych mrozów, sadzenie cebul bylin. Zakupiliśmy właśnie nowe cebule różnych roślin ozdobnych, by cieszyły nas swymi pięknymi kwiatami wiosną i latem: cebulic, krokusów, ozdobnych czosnków, śniedków, lilii, szachownic i śnieżników.

tekst i foto - Piotr Reda

KALINA KORONOWA

Sprawozdanie z IX „Spotkań na dwa języki” - Raculka 2008

22.06-28.06.2008 w Ośrodku Jeździeckim Uniwersytetu Zielonogórskiego w Raculce odbyły się IX *Spotkania na dwa języki*, w których uczestniczyli uczniowie z gimnazjów z Neuzelle i Frankfurtu/O uczący się języka polskiego, oraz uczniowie polscy ze szkół zielonogórskich uczący się języka niemieckiego. Impreza ta mogła się odbyć dzięki pomocy finansowej Banku PKO BP S.A., Fundacji oraz Polsko-Niemieckiej Współpracy Młodzieży *Jugendwerk*.

Organizator IX *Spotkań...* - Centrum Kultury i Języka Niemieckiego UZ, przedstawił uczestnikom sponsorów, tzn. historię Fundacji *Jugendwerk*, oraz informacje na temat Banku PKO BP, oraz historii i roli pieniądza.

W programie oprócz codziennej godziny jazdy konno były zajęcia językowe, podczas których uczniowie polscy przygotowywali różne scenki w języku niemieckim, natomiast uczniowie niemieccy w języku polskim. Teksty uczniowie wybierali sami. Obecne nauczycielki języka polskiego jako obcego z Neuzelle i języka niemieckiego z LO nr 5 sprawdzały i poprawiały niedoskonałości wypowiedzi itp. Popisy wszystkich uczestników mogliśmy podziwiać na uroczystym ognisku w przeddzień wyjazdu.

Na ognisku obecni byli członkowie zielonogórskiego Klubu Kiwanis Inter. „Adsum” i goście z zaprzyjaźnionego Klubu Kiwanis Inter. Frankfurt/O. Jak co roku i tym razem prawie wszyscy błysnęli talentami teatralnymi, być może odwagi dodał (przynajmniej niektórym) udział w spektaklu wykonanym przez studentów UZ, który zobaczyli w Teatrze Lubuskim. O teatrze wspominaliśmy też podczas zwiedzania Głogowa, skąd pochodził niemiecki dramaturg Andreas Gryphius. W Głogowie byliśmy też w muzeum na Zamku Głogowskim, oraz w ciągle jeszcze odbudowywanej pięknej kolegiacie. Trasę wybieczki, jak i zwiedzanie Zielonej Góry dnia następnego przygotowali polscy uczniowie w obu językach posiłkując się m.in. albumami i materiałami reklamującymi miasto i okolicę. Wieczorne śpiewy polskich i niemieckich piosenek, a także gry sportowe sprzyjały integracji młodzieży z obu stron Odry.

Dziewczęta z Frankfurtu/O zadeklarowały chęć ponownego przyjazdu do Raculki w przyszłym roku.

Barbara Krzeszewska-Zmyślony
Danuta Chlebicz